

Ved administrationen af den almindelige eksportkreditordning har Eksportkreditrådet, inden der lukkes for garantigivning til et land, der er i økonomiske vanskeligheder, i særlige tilfælde udstedt garantier med større selvrisiko og mod højere præmier.

Spørgsmålet om, hvornår der bør lukkes og genåbnes for garantigivning på lande, der er kommet i økonomiske vanskeligheder, drøftes i det løbende internationale samarbejde. Det vil være naturligt, at disse forhandlinger også i fremtiden får indflydelse på den praksis, der følges.

Selvom Eksportkreditrådet allerede i et vist omfang anvender den fremgangsmåde, som Nyboe Andersen-Udvalget har peget på, kan større selvrisiko og højere præmier ikke uden videre antages at opveje risikoforøgelsen ved en konsekvent gennemførelse af Udvalgets forslag, der indebærer risiko for, at muligheden for balance på langt sigt tabes af syne.

Eksportkreditrådet vil efter lovforslaget administrere to garantiordninger, dels den almindelige eksportkreditordning med en garantiramme på 50 mia. kr., dels den særlige garantiordning for udviklingslandene med en garantiramme på 30 mia. kr. Den særlige garantiordning vil efter lovforslaget indgå i Danmarks Erhvervsfond, hvortil risikopræmierne indbetales og hvoraf tab afholdes. Der bliver herefter parallelitet med den almindelige eksportkreditordning. I det interne regnskab for Fonden kan de to ordninger holdes adskilt.

Eksportkreditrådets afgørelser er endelige. Sager af særlig handelspolitisk betydning eller som frembyder særlig risiko, kan dog forelægges industriministeren til afgørelse. Industriministeren fastsætter efter forhandling med Eksportkreditrådet de nærmere bestemmelser for ydelse af de i Lov om Danmarks Erhvervsfond omhandlede garantier og kautitioner.

Lovforslaget vil ikke medføre merudgifter.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Denne særlige garantiordning for store eksportforretninger med lang kredittid til udviklingslande foreslås overført med en uændret garantiramme på 30 mia. kr., der pr. 31. december 1984 er udnyttet for ca. 14,5 mia. kr.

Den særlige garantiordning tænkes anvendt ved eksport af kapitalgoder, entreprenørarbejder o.lign. til først og fremmest de udviklingslande, som hidtil har været omfattet af ordningen.

Det hidtidige kriterium om projekternes betydning for den økonomiske udvikling i udviklingslandene udgår af lovens tekst. Ved at fastholde kravet om garanti fra finansministerium, centralbank, udviklingsbank el. lign., tilsikres det, at myndighederne i det pågældende udviklingsland tillægger projekterne tilstrækkelig betydning.

Om de retningslinjer, som agtes anvendt ved den fremtidige administration af ordningen, kan anføres:

I overensstemmelse med Nyboe Andersen-Udvalgets anbefaling vil det hidtidige krav om en mindstekontraktsum på 20 mill. kr. blive nedsat til 10 mill. kr., samtidig med, at kravet om en mindstekredittid på 7 år vil blive nedsat til 6 år. Dette harmonerer med international praksis, der tillige kræver en mindstekontraktsum på 20 mill. kr. for at opnå en kredittid på 7 år.

På de områder, hvor der kan gives garanti og kaution i henhold til den særlige garantiordning, skal den almindelige eksportkreditordning ikke kunne anvendes. Kan der på den anden side ikke opnås garanti fra finansministerium, centralbank, udviklingsbank el. lign., udelukker dette dog ikke, at den almindelige eksportkreditordning kan anvendes, hvis Eksportkreditrådet finder risikoen acceptabel.

Der skønnes ikke at være behov for at overflytte bestemmelsen i § 7, stk. 2, i Lov om internationalt udviklingssamarbejde, der giver adgang til at reservere dele af garantirammen på 30 mia. kr. til brug for aftaler med udviklingslande om kreditlinjer, der stilles til rådighed for leverancer til de pågældende lande. Hvis det skønnes hensigtsmæssigt at oprette kreditlinjer, vil sådanne som hidtil under den almindelige eksportkreditordning kunne indgås.

Det foreslås i Nyboe Andersen-Udvalgets betænkning, at der også skal kunne ydes garantier ved leverancer af rene tjenesteydelser til udviklingslandene.

I de situationer, hvor tjenesteydelser indgår i kontrakter om levering af kapitalgoder eller projekter, vil kontrakterne efter gældende praksis kunne finansieres på samme vilkår som kapitalgoderne, hvis eksporten hovedsageligt vedrører kapitalgoder.

Efter den hidtidige almindelige internationale holdning bør rene tjenesteydelser betales kontant eller inden for en kortere kreditperiode. Det må derfor anses for betænkeligt, at man ensidigt fra dansk side skulle tilbyde lange kreditter inden for dette område, når man fra dansk side i øvrigt aktivt arbejder for at begrænse et internationalt kre-